

disse Love. Jeg kan imidlertid af de Bemærkninger, her foreligger, ikke se rettere end, at Landets Justitsminister tilstaar endog to Gange at have overtraadt Landets Love. I Bemærkningerne staar der, at Loven skulde have været revideret inden 1. Oktober 1920, men først blev det den 15. December 1920. Det foreliggende Lovforslag skulde have været fremsat til Behandling og formentlig ogsaa været færdigbehandlet inden den 1. November 1921, men blev af den højtærede Justitsminister fremsat her i Tinget den 9. November. Jeg er jo ikke Jurist, men en jævn Lægmand, og skal derfor ikke udbyde de retslige Synspunkter i dette Forhold, men nøjes med at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, og denne Forespørgsel skulde da gaa ud paa, om Landets Justitsminister er hævet over Landets Love og derfor paa dette Omraade kan te sig, som han vil, og om dette Forhold kan faa nogen Indflydelse paa Ministerens øvrige Forhold til Landets Rigsret. Det sidste vil jeg dog ikke haabe.

Bunch: Det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, og jeg selv personlig har altid haft og har den dybeste Respekt for enhver Lov, der tilsigter at sikre Befolkningen Velvære og Sundhed. En god Lov paa det Omraade har altid været og er et godt Værn mod Forfalskninger og skadelige Ingredienser og er et udmærket Vaaben i Haanden paa de Myndigheder, som vil bruge det og forstaar at bruge det. Loven af 18. April 1910 har i enhver Henseende været en ganske fortrinligt virkende Lov. I Forbindelse med de kommunale Foranstaltninger, der er truffet rundt omkring, har denne Lov virket fuldt tilfredsstillende. Der har, saa vidt jeg ved, været meget faa Klager over Lovens Virkninger, og i Regelen har disse Klager været ubegrundede. Naar der nu forelægges et Lovforslag som dette, der er udarbejdet i Henhold til Betænkning fra en af de tre nordiske Riger nedsat Kommission, hvori man vil se, at Fagkundskaben, det praktiske Livs Erfaringer, er meget lidt, for ikke at sige slet ikke, repræsenteret, vil man nemt kunne se, at der deraf let vil komme et Resultat, som det praktiske Liv ikke kan acceptere, og det er ogsaa Tilfældet her. Naar man vil prøve at lovgive paa dette Omraade for alle tre nordiske Riger, glemmer man en Ting — ihvorvel jeg er meget glad for det skandinaviske Samarbejde —, nemlig de nordiske Rigers forskellige Ejendommeligheder, hvad de er vant til. Dette Lovforslag er næsten lidt af en Kommando til, at vi i Danmark, Fedevarerlandet fremfor de andre nordiske Riger, omtrent skal rette

os efter, hvorledes de vil have det. Vi kan neppe gaa ind derpaa, og jeg skal med nogle Eksempler vise, hvor uholdbare de Forlangender, Lovforslaget stiller, er.

Ved Forarbejdningen af holdbare Pølser, hvorved særlig sigtes til de saakaldte Spegepølser, forbydes det at anvende Salpeter og Sukker. Da man samtidig forbyder Farvning af Pølserne, og da det Stof, Salpeter, som bevirker, at Farven nogenlunde holder sig paa disse Varer, ikke maa bruges, vil vi faa produceret Masser af graa Pølser, en her i Landet komplet usælgelig Vare. Naar disse Ting ikke anvendes i Sverige, har det sin Grund i, at der nydes den nævnte Vare, ligesom i Tyskland og i mange andre Lande, paa en ganske anden Maade end herhjemme. Her nydes de som tyndtskaaret Paalæg paa vort, jeg havde nær sagt, verdensberømte Smørrebrød, medens de deroppe skæres i tykke Skiver og spises til i Regelen bart Brød eller Margarinebrød. Der er meget stor Forskel i saa Henseende paa de tre Lande. Jeg holder nu stærkt paa, at den danske Maade at nyde denne Vare paa er den appetitligste, at Øje og Tunge, Syn og Smag bør følges ad. Og givet er det, at de delikatest tilberedte Fødemidler, naar de mangler den rette Farve, bliver uappetitlige. Vi er ikke tjente med her i Landet at skulle gaa med til at afskaffe disse Hjælpemidler, som vi altid har anvendt, og som har skaffet os et meget stort Renommé rundt om. Naar vi med Hensyn til Spegepølser er stillet anderledes herhjemme end andre Lande, særlig maaske Tyskland, ligger det i vort Klima og i den Maade, hvorpaa vi slakter og behandler disse Varer, den forholdsvis langsomme Gang, der er fra Slagtningen til Fabrikationen. Medens i Tyskland Fabrikationen af Pølser finder Sted, næsten medens Kødet endnu er varmt, finder den her i Landet først Sted ca. 5 Dage efter Slagtningen, i alt Fald for de store Fabrikkers og for Hovedstadens Vedkommende; derved tabes en Del af Kødet Farve, og den maa da erstattes med kunstig Farve. Nu forlanger jeg ikke, at det skal være tilladt dertil at anvende noget Farvestof, som er giftigt eller sundhedsskadeligt, men man har af Staten anerkendte Farvestoffer, som brugte i det rette Forhold, aldeles ikke er skadelige, og saadanne Farvestoffer maa vi vedvarende have Lov til at bruge. Det modsatte vilde være en Tilbagegang, og det vilde være en Tilbagegang for Videnskaben, om der ikke var en Anerkendelse af, at man kan fremskaffe Farvestoffer, der er ufarlige.

Det næste, der skal forbydes, er Kon-